

UiO Institutt for lingvistiske og nordiske studium

Det humanistiske fakultet

Tyngd på fyrste stavinga i lånord

Sverre Stausland Johnsen, Janne Bondi Johannessen, Maria Evjen og Joel J. Priestley

Tyngd på norsk

- På norsk ligg tyngda vanleg på fyrste stavinga i ordet: éigarane (Aasen 1864).
- Kva hender då når framande ord med tyngda på ei anna staving, som papír, vert innlånte i norsk?
- Somtid vert dei tilmåta den norske segnaden, so at tyngda vert flytt til fyrste stavinga: pápir (Aasen 1848).

Tyngdlegging til målføremerke

- Om målføret flytter tyngda i lånord til fyrste stavinga eller ei, er eit av dei mest velkjende målføremerka i norsk.
- I somme målføre seier dei ávis, i andre avís.
- Denne skilnaden vert ofte framlyft når folk vil gjeva døme på korso målføra våre skil seg åt.

Kart for målføremerket

- Jamvel om dette merket må gjelda for eit av dei mest kjende, finst det ikkje – etter det me veit – noko målførekart som syner utbreiinga av denne ovringa.
- Det kjem nog av at målføregranskarar har vore mest forvitne etter korso talemålet har vakse seg frå gamalnorsk.
- Kva som hender med nye lånord, fell ikkje inn under dette synsmålet.

Ordskråa hans Johan Storm

- Dei målførekarta som er til, er for det meste tyfte på innsanka tilfang etter ordskråa hans Johan Storm (Storm [1884]; Hoff 1960).
- Men i denne skråa finst det ingen nye lånord.
- «Lista set grenser for *kva* ein kan teikna kart over» (Hoff 1960).

Påstandar i bokheimen

- Jamvel om ingen kart finst, er det framlagde ymse påstandar i bokheimen om utbreiinga av fyrstestavingstyngd i lånord.
- Dei fleste nøyer seg med å seia at dette er ei ovring i «austlandsk» eller «austnorsk» (Storm 1908; Christiansen [1946–1948]; Kolsrud 1951; Vigeland 1995; Papazian og Helleland 2005; Hanssen 2010; Mæhlum og Røyneland 2012).
- Somme nemner at det au kan finnast fyrstetrykk i vestlandske målføre (t.d. Skjekkeland 1997).

Tyngd og ljodfallsklasar

- Somme seier (eller ymtar) at utbreiinga av fyrstestavingstyngd i lånord er den same som fyrstelekkstyngd i ljodfallsklasar: tá-bort mot ta-bórt (Jahr 1990; Skjekkeland 1997; Vaa 2016).
- Men somme målføre har ikkje fått fyrstestavingstyngd i lånord, og har like fullt fyrstelekkstyngd i ljodfallsklasar.
- Det gjeld til dømes målføra i Grenland (Dalene 1953).

Tyngd og ljodgang

- Vaa (2016) skriv at ovringa med fyrstestavingstyngd i lånord «sammenfaller ganske godt med skillet i tonegang».
- Vestlandsk har høg ljodhøgd og austlandsk låg ljodhøgd (Vaa 2016).
- Men utbreiinga av ljodgangane i norsk er kjend (Fintoft og Mjaavatn 1980), og ho samsvarar ikkje med fyrstestavingstyngd i lånord.
- Her har til dømes målføra i Aust-Agder låg ljodhøgd, men like fullt ikkje fått fyrstestavingstyngd i lånord (Torp 1986).

Tyngd og jamtyngd

- Sistpå læt Skjekkeland (1997) om at utbreiinga av fyrstestavingstyngd i lånord er fullik utbreiinga av jamtyngdskipnaden.
- Jamtyngdskipnad: vera, men kaste.
- Utbreiinga av jamtyngda er velkjend (Larsen 1897; Hoff 1960), og samsvarar ikkje med utbreiinga av fyrstestavingstyngd i lånord.
- Mellom anna har ikkje målføra i Sør-Austfold jamtyngd, men like fullt fyrstestavingstyngd i lånord (Fjeld 1995).

Kva er utbreiinga av fyrstestavingstyngd?

- Det synest ikkje vera noko anna måldrag som samstavast med utbreisla av fyrstestavingstyngd i lånord.
- Difor er det gagn i å sjå til ei talemålssamning som LIA.
- I kva mon kan me røyna utbreisla av denne ovringa når me søkjer gjennom LIA-samninga?

Metode

- 31 ord, t.d. stasjon, maskin, avis, billett, januar, februar.
- 1049 realiseringar av desse orda.
- Dataa vart samla inn ved å sjå på transkripsjonane og høyre på realiseringane, som i dømet under (frå Åsnes, 1971).

e så da begynte dei å slå med	maskin	da og det var jo mykje e mykje lettare # men det var enkelte som ikkje skulle gjere det au #
ee så da bynna dæmm å sjlæ me	massjin	da å de va jo mye ee mye lettere # menn de var enngkelte somm itte skulle jæra de æu #

UiO Institutt for lingvistiske og nordiske studium

Det humanistiske fakultet

Metode

 For å få eit overblikk over utbreiinga til fyrstestavingstyngd i lånord rekna me ut kva for eit mønster som var i fleirtal i kvar kommune.

Resultat

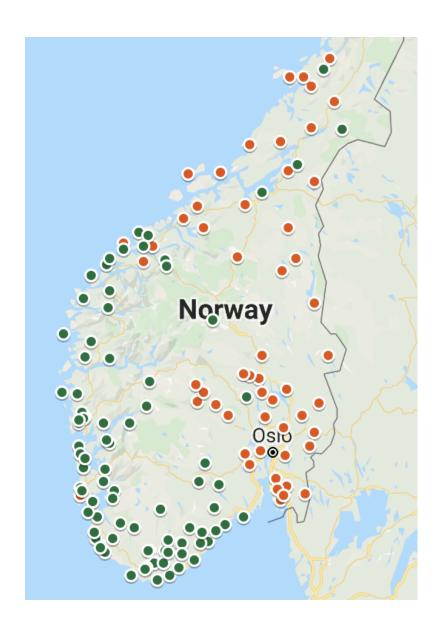

- Fyrstestavingstyngd
- Ikkje fyrstestavingstyngd

UiO Institutt for lingvistiske og nordiske studium Det humanistiske fakultet

Resultat

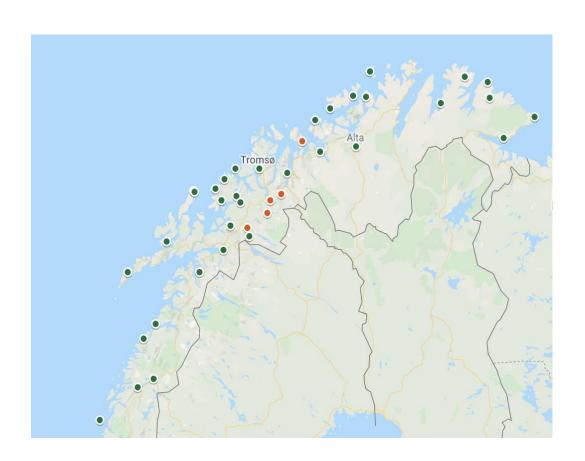
- Som forventa, har dei fleste kommunane på austlandet og i Trøndelag fyrstestavingstyngd, mens vestlandet stort sett ikkje har det.
- Unntaket er Møre og
  Romsdal, der me finn ei
  jamn fordeling av dei to
  mønstera.

UiO Institutt for lingvistiske og nordiske studium Det humanistiske fakultet

Resultat

- I Nord-Norge finn me stort sett ikkje fyrstestavingstyngd.
- Unntaket er området kring Målselv/Bardu.
   Dette mønsteret kjem av den spesielle språkhistoria til dette området, der dialekta er austlandsk.

Resultat - Variasjon

- Mellom ord
  - januar og februar i vestnorsk.
- Innanfor kommunar:
  - /2januar/ & /janu1a:r/ (Bolsøy)
  - /²oktober/ & /ok¹to:ber/ (Aremark)
  - Også Trondheim, Drammen, Fet, Fredrikstad,
     Målselv, Sør-Aukra, Trysil.
- Innanfor same talar:
  - trondheim_uib_1501 har fyrstestavingstyngd i april og stasjon, men ikkje i avis.
  - <u>aal_uio_0301 har</u> fyrstestavingstyngd i *august*, men ikkje i *september*

Resultat - Variasjon

- Somme ord har lang fyrstevokal hos somme talarar, det samvarierer med førstetyngd
  - /²a:vis/ (drammen_uib_0101, fet_uio_0301, hemsedal_uio_0301, nesB_uio_0402, aukra_ma_01, trysil_uio_0102)
  - /²a:pril/ (aal_ma_01, bindal_ntnu_0301, signaldalen_ma_02)
  - /²tra:fik/ (aal_uio_0301, hemsedal_uio_0101, kolbu_uio_0301)
  - /²te:lefon/ (flaa_ma_01)
  - /²bu:tik/ (hemsedal_uio_0101, kolbu_uio_0301, nesB_uio_0201, oeyer_uio_0201, signaldalen_ma_01)
  - /²mu:sik/ (hemsedal_uio_0401, kolbu_uio_0301, meraaker_ntnu_0101)
  - /²sta:ʃun/ (trysil_uio_0102)

Konklusjon

- Frå bokheimen har me inga fullgod visse om den røynelege utbreiinga av fyrstestavingstyngd i målføra.
- Difor røkte me etter utbreiinga av denne ovringa i LIA-samninga, og laga eit kart utav det.
- Dette kartet syner at tyngd på fyrstestavinga stort sett finst i austnorsk og trøndsk, medan vestnorsk, sørnorsk og nordnorsk ikkje har tyngd på fyrstestavinga.
- Det finst likevel variasjon mellom ord og talarar.

Tilvisingar

- Christiansen, Hallfrid ([1946–1948]). Norske dialekter. Tanum.
- Dalene, Halvor (1953). Lydverket i solumsmålet. Skrifter frå Norsk Målførearkiv 3. Oslo.
- Fintoft, Knut og Per Egil Mjaavatn (1980). Tonelagskurver som målmerke.
   Maal og Minne 1–2, 66–87.
- Fjeld, Ruth Vatvedt (1995). Jæ höuer gött hött døm sa, men ente hössen døm sa'et. Om dialekten i Aremark i Østfold. Talatrosten 29: 9–22.
- Hanssen, Eskil (2010). Dialekter i Norge. LNUs skriftserie 184. Bergen: Fagbokforlaget.
- Hoff, Ingeborg (1960). Norsk dialektatlas. *Norsk Tidsskrift for Sprogvidenskap* 19: 595–622.
- Jahr, Ernst Håkon (1990). Dialekter og dialektbruk i Norge. Den store dialektboka. Red. av Ernst Håkon Jahr. Oslo: Novus, 7–27.
- Kolsrud, Sigurd (1951). Nynorsken i sine målføre. Oslo: Jacob Dybwad.

Tilvisingar

- Larsen, Amund B. (1897). Oversigt over de norske bygdemål. Med et kart.
   Kristiania: H. Aschehoug & Co.'s forlag.
- Mæhlum, Brit og Unn Røyneland (2012). *Det norske dialektlandskapet. Innføring i studiet av dialekter.* Cappelen Damm akademisk.
- Papazian, Eric og Botolv Helleland (2005). *Norsk talemål. Lokal og sosial variasjon*. Kristiansand: Høyskoleforlaget.
- Skjekkeland, Martin (1997). Dei norske dialektane. Tradisjonelle særdrag i jamføring med skriftmåla. Kristiansand: Høyskoleforlaget.
- Storm, Joh. ([1884]). Kortere Ordliste. Med Forklaring af Lydskriften. Oslo: Grøndahl & Søn.
- (1908). Norsk Lydskrift med Omrids av Fonetiken. Norvegia 1: 19–179.
- Torp, Arne (1986). Landvikmålet. Eit norsk skagerakmål. Grimstad: Landvik historielag.
- Vigeland, Bjørn (1995). Norske dialektar. Oversyn, heimfesting og normalisering. Oslo: Universitetsforlaget.

UiO Institutt for lingvistiske og nordiske studium

Det humanistiske fakultet

Tilvisingar

- Vaa, Anders (2016). Dialektboka. Oslo: Spartacus.
- Aasen, Ivar (1848). Det norske Folkesprogs Grammatik. Udgivet paa det kongelige norske Videnskabs-Selskabs Bekostning. Kristiania: Werner & Comp.
- (1864). Norsk Grammatik. Omarbeidet Udgave af "Det norske Folkesprogs Grammatik". Christiania: P. T. Mallings Forlagsboghandel.